

Széchenyi gyászravatala Pesten a belvárosi templomban (Április 30-án.)

Testvér-lapjaink körülményes leírását közlék az apr. 30-án tartott pesti gyászünnepélynek, „a főváros gyásznak az ország halottjaért.” (L. P. U. 18.; V. U. 19 sz.) Most, midőn e felejthetlen nap emlékét rajzban is állandósítjuk s a belvárosi kath. templomban tartott gyászszerzés egy részletét közöljük, csupán az ott közlött terjedelmes leírások emlékezetét költjük fel olvasóinkban. Képünk rövid magyarázatául szolgáljon annak ismétlése, hogy „a templom falai gyászszal valának bevonva, mikre Széchenyi czimerei voltak kiszegve e jelszóval: „Si Deus pro nobis, quis contra nos!” Középett állott a ravatal, ezer égő gyertyától környezve, azt a gyászszerzést rendező Akademia és számos társulat, testület tagjai állották körül fáklyákat emelve; s onnan két sorban a templomajtóig, s innen ki egész a Dunapartig 400 egyetemi ifju, magyar ruhában, gyászkardokkal, képezett hosszú fáklyás rendet. E fényes utcán haladt végig egy ájtatos menet: Pest lelkészeinek hosszú sora, teljes ornatusban, középett Magyarország primása, Scitovszky János, bibornokjelvényeivel. Ő maga tartá a requiemet a nemzet halottja felett.

A chorusban 150 énekes zengé Mozart hires requiemét.

„És a külső gyász hű képe volt annak, a mit mindenki szívében belül hordozott. És a fáklyák ragyogása fényesebb volt azon könyekkel, a mik a szemeikben tündököltek. Azok valódi könyek voltak.”

Széchenyi gyászravatála Pesten a belvárosi templomban (április 30-án).